

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.639 van 14 maart 2017
in de zaak A. 215.368/X-16.186.**

In zake : 1. de BVBA VANDERSCHRICK-KWEKERIJ-VERPAKKING
 2. Jozef VANDERSCHRICK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Tom Huygens en Bram De Smet
 kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
 Vijfstraten 57
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE SINT-PIETERS-LEEUEW
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk De Greef
 kantoor houdend te 1700 Dilbeek
 Eikelenberg 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Wolstraat 56
 bij wie woonplaats wordt gekozen
3. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 maart 2015, strekt tot de nietigverklaring van:

1. het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw van 25 september 2014 houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Open Ruimte”;

2. het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 27 november 2014 houdende de goedkeuring van het voornoemde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Open Ruimte”;
3. de beslissing van de dienst Mer van 25 mei 2011 “tot vaststelling dat geen opmaak van een plan-MER vereist is, deel uitmakend van een complexe rechtshandeling tot goedkeuring van het bestreden RUP ‘Open Ruimte’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den Broeck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 februari 2017.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram De Smet, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Dirk De Greef, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Filip van Dievoet, die *loco* advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de derde verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den Broeck heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekers zijn eigenaar van een landbouwbedrijf met omliggende landbouwgronden, gelegen aan de Vogelenzangstraat 300 te Anderlecht. Deze gronden worden doorkruist door de Vogelenzangbeek, die tevens de grens vormt tussen de gemeenten Anderlecht en Sint-Pieters-Leeuw.

Het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (hierna: het gewestplan) bestemt deze landbouwgronden op het grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, meer bepaald de percelen die kadastraal bekend zijn als 6de afdeling, nrs. C/225/A, C/226, C/227, C/228, C/229, C/230, C/231, C/232, C/233, C/307 en C/308, tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

3.2. De bindende bepaling 4 van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw (hierna: het GRS) bepaalt dat “[d]e gemeente [...] een open ruimte RUP [zal] opmaken waarin de geselecteerde open ruimtestructuren afgebakend worden (met bijhorende ontwikkelingsperspectieven) en de zones *non-aedificandi* worden opgenomen”.

3.3. In uitvoering van de voormelde bindende bepaling van het GRS wordt beslist om een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Open Ruimte” (hierna: het GRUP) op te maken. Het oostelijk deel van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw behoort luidens de toelichtingsnota bij het GRUP tot het Vlaams strategisch gebied rond Brussel, terwijl het grotere westelijk deel een uitgesproken landelijk karakter kent. Bij de uitwerking van het GRUP staat luidens deze toelichtingsnota het vrijwaren van de aanwezige open ruimte van verdere bebouwing voorop om een tegengewicht te bieden aan de bouwdruk vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en vanuit de verschillende kernen

die verspreid in de open ruimte voorkomen. De open ruimte wordt opgesplitst in elf deelgebieden, waaronder het “Gebied 3: tussen Brusselbaan, Vlezenbeeklaan, gemeentegrens en Postweg” (toelichtingsnota ontwerp GR2, 6.3.8 Visie deelgebieden, p. 76 en volgende en Beschrijving bestaande toestand, p. 9 en volgende). Binnen dit deelgebied liggen de percelen van de verzoekers.

3.4. Het plangebied is volgens het gewestplan grotendeels gelegen in agrarisch gebied, waarvan het merendeel landschappelijk waardevol is. Verspreid in de gemeente komen verder een aantal woongebieden en woongebieden met landelijk karakter voor. Deze zijn hoofdzakelijk gesitueerd rond de kernen van Sint-Pieters-Leeuw, Vlezenbeek, Sint-Laureins-Berchem en Oudenaken en in het oostelijk deel van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw. Een groot deel van de aanwezige valleien is aangeduid als natuurgebied, waarbij de vallei van de Zuun het meest opvalt als een groen lint centraal in de gemeente Sint-Pieters-Leeuw.

3.5. Op 27 april 2011 wordt bij de dienst Mer een screeningsdossier ingediend.

3.6. Op 25 mei 2011 beslist deze dienst dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

Dit is de derde bestreden beslissing.

In een aanvullende nota, die deel uitmaakt van het screeningsdossier, wordt volgens de dienst Mer door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw voldoende aangegeven hoe met de ontvangen opmerkingen zal omgegaan worden in het verdere planningsproces, worden bepaalde aanpassingen voorgesteld en worden verduidelijkingen meegegeven omtrent de opties van het GRUP.

3.7. Op 18 januari 2012 wordt een eerste plenaire vergadering over het voorontwerp van GRUP gehouden. Naar aanleiding van de opmerkingen die tijdens deze vergadering worden geformuleerd, wordt beslist om het voorontwerp grondig te herwerken.

3.8. Na deze herwerking wordt op 20 maart 2013 een tweede plenaire vergadering gehouden.

3.9. Op 26 september 2013 stelt de gemeenteraad van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw het ontwerp-GRUP voorlopig vast.

3.10. Van 28 oktober 2013 tot en met 26 december 2013 wordt over het ontwerp-GRUP een openbaar onderzoek georganiseerd. Ingevolge een fout in het bestemmingsplan, wordt echter beslist om het ontwerpplan opnieuw aan de gemeenteraad voor voorlopige vaststelling voor te leggen.

3.11. Op 30 januari 2014 trekt de gemeenteraad van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw het besluit van 26 september 2013 in en stelt hij het ontwerp-GRUP opnieuw voorlopig vast.

3.12. Verzoekers' percelen worden tot "agrarisch gebied met ecologisch belang" (artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften) bestemd, met uitzondering van het perceel nr. C/233, dat tot "gecompartimenteerd landbouwgebied" (artikel 4 van de stedenbouwkundige voorschriften) wordt bestemd.

3.13. Tijdens het tweede openbaar onderzoek over het ontwerp-GRUP, dat van 28 februari 2014 tot en met 28 april 2014 wordt georganiseerd, worden 16 bezwaarschriften ingediend en 2 adviezen uitgebracht.

3.14. De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw (hierna: de Gecoro) brengt op 25 juni 2014 een

gunstig advies uit over het plandossier, mits enkele aanpassingen worden doorgevoerd.

3.15. Op 25 september 2014 stelt de gemeenteraad van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw het GRUP definitief vast.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.16. Bij besluit van 27 november 2014 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het GRUP goed.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ten aanzien van de derde bestreden beslissing.

Standpunt van de partijen

4.1. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep niet-ontvankelijk is in zoverre het tegen de derde bestreden beslissing is gericht.

Zij voert aan dat het beroep tegen deze beslissing laattijdig is, aangezien zij geen deel uitmaakt van een complexe rechtshandeling, geen enkele (nadelige) impact op de rechtspositie van de verzoekers heeft, en geen enkel middel ertegen is gericht.

4.2. Ook de derde verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep onontvankelijk is ten aanzien van de derde bestreden beslissing. Zij betoogt dat deze beslissing voorbereidend is ten aanzien van de vaststelling en de goedkeuring van het GRUP, en alleen vatbaar voor vernietiging in zoverre ze het karakter van een voorbeslissing heeft, hetgeen *in casu* niet het

geval is. De derde bestreden beslissing brengt geen enkel rechtsgevolg met zich mee, noch belet ze dat een rechtsgevolg tot stand komt. Een voorbereidende handeling kan volgens de derde verwerende partij slechts worden aangevochten in de mate dat zij de overheid die een beslissing moet nemen, bindt of diens beoordelingsbevoegdheid beperkt. Dergelijke beslissing kan volgens de derde verwerende partij slechts worden vernietigd als ze samen wordt aangevochten met de definitieve vaststelling van het voorbereide GRUP en als het onderzoek van het GRUP zou uitwijzen dat ze met een onwettigheid behept is, wat te dezen niet het geval is.

4.3. De verzoekers repliceren in hun memorie van wederantwoord dat de derde bestreden beslissing onvermijdelijk gevolgen heeft voor het latere GRUP, zodat er sprake is van een complexe rechtshandeling. Daarbij beklemtonen zij dat het eerste middel wel degelijk gericht is tegen deze beslissing.

Beoordeling

5.1. De derde bestreden beslissing is louter voorbereidend ten aanzien van de eerste bestreden beslissing. Dit staat haar vernietiging – voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer – niet in de weg, voor zoveel ze samen met de definitieve vaststelling van het voorbereide GRUP wordt aangevochten en voor zoveel het onderzoek van het beroep tegen dat GRUP uitwijst dat de beslissing van de dienst Mer met een onwettigheid behept is, die uitsluitend kan worden hersteld door deze laatste beslissing over te doen.

5.2. De exceptie wordt in zoverre dan ook verworpen.

B. Belang

Standpunt van de partijen

6.1. De verzoekers wijzen er in hun verzoekschrift, wat hun belang betreft, op, dat zij eigenaar zijn van een landbouwbedrijf en omliggende landbouwgronden binnen het plangebied, en dat de door het GRUP vastgestelde bestemmingen een ernstige beperking van de bouwmogelijkheden op hun gronden inhouden. Daarnaast worden “in het [G]RUP met betrekking tot de bestemming agrarisch gebied met ecologisch belang ook voorschriften opgenomen tot beperking van de gevoerde landbouwexploitatie”, en wordt “langs beide zijden van de bestaande waterloop in een strook van 10m enkel beheerslandbouw toegelaten”.

6.2. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep onontvankelijk is in hoofde van tweede verzoeker. Deze laatste heeft als natuurlijke persoon immers geen belang bij de middelen, die alle betrekking hebben op de gevolgen van het GRUP voor de landbouw en voor de economische exploitatie van landbouwgronden in het kader van bedrijfsactiviteiten. Ook maakt deze verzoeker in het verzoekschrift geen gewag van een ondernemingsnummer, zodat hij duidelijk geen economische belangen nastreeft.

Verder acht de eerste verwerende partij het beroep evenzeer onontvankelijk voor wat de eerste verzoekende partij betreft. Zij meent dat het GRUP deze partij op geen enkele wijze kan hinderen en dat deze een houding heeft aangenomen die onverzoenbaar is met het indienen van een beroep. In het verzoekschrift wordt immers bewust niet vermeld dat een belangrijk deel van de betrokken gronden door de Vogel(en)zangbeek doorsneden wordt, dat ruim 2/3de van deze gronden op de biologische waarderingskaart als biologisch waardevol zijn aangeduid, en dat een belangrijk deel van de betrokken percelen expliciet van herbevestiging werd uitgesloten. Deze elementen liggen mee aan de basis van het GRS, waarin reeds expliciet, en in nauw overleg met de eerste verzoekende partij, geopteerd werd om de betrokken percelen bij de openruimtestructuur te betrekken.

Zij wijst er nog op dat de verzoekers tijdens het planningsproces geen bezwaar hebben ingediend.

6.3. In hun memorie van wederantwoord repliceren de verzoekers dat hun belang ten onrechte wordt betwist, aangezien zij beiden eigenaar zijn van percelen binnen het plangebied. Nu het GRUP voorziet in bestemmingswijzigingen die de bestaande bouw- en (landbouw)exploitatiemogelijkheden op hun percelen op een ernstige wijze beperken, hebben zij hoe dan ook belang bij het beroep. Dat zij voorafgaand geen bezwaar hebben ingediend, kan daaraan geen afbreuk doen.

Beoordeling

7.1. De verzoekers zijn eigenaar van gronden die binnen het plangebied van het bestreden GRUP gelegen zijn. Hierdoor alleen al doen zij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang bij de gevraagde vernietiging van het GRUP. Het betoog van de eerste verwerende partij doet niet anders besluiten. Dat de verzoekers geen bezwaarschrift hebben ingediend, doet aan hun belang geen afbreuk.

De exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8.1. De verzoekers roepen in een eerste middel de schending in van de artikelen 1.1.4 en 2.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 4.2.3, 4.2.6 en 4.2.8 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid’ (hierna: het DABM),

alsook van het rechtszekerheids-, redelijkheids-, zorgvuldigheids- en materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

8.1.1. Zij voeren in een *eerste middelonderdeel* aan dat op kennelijk onredelijke wijze werd besloten om geen plan-MER op te maken, vermits op kennelijk onredelijke wijze werd geoordeeld dat er geen impact op de landbouw zou zijn. Uit de advisering is gebleken dat met de landbouw te weinig rekening werd gehouden. Bovendien zijn de effecten pas drie jaar na de MER-screening in een landbouweffectenrapport onderzocht. De MER-screening bleef beperkt tot een vage omschrijving van de impact op de aanwezige landbouwers, waarbij geen enkele informatie over de landbouwbedrijven voorhanden was. Ook nadien werd niet nagegaan wat de landbouwactiviteiten inhouden en wat de impact van het plan daarop zal zijn. Bovendien werd de latere aanvulling niet ter goedkeuring voorgelegd aan de dienst Mer. Het nadien verstrekte advies kan niet ingepast worden in de MER-procedure, en het is volgens de verzoekers uiterst onzorgvuldig om via een later advies het eerdere besluit van de dienst Mer te trachten aan te vullen.

De verzoekers betogen dat er aanzienlijke effecten zullen zijn voor hun bedrijf, aangezien het gebruik van pesticiden niet meer mogelijk is, en er geen tijdelijke constructies (hoger dan 2,5 meter) voor gewasbescherming meer kunnen worden opgericht. Er werd geen rekening gehouden met de aanwezigheid van hun landbouwbedrijf, zodat de landbouwimpact onzorgvuldig werd beoordeeld. Enkel is rekening gehouden met de aanwezige serre, maar niet met de bedrijfszetel. Gelet op de ligging van het bedrijf, werd onzorgvuldig besloten dat er geen gewestgrensoverschrijdende milieueffecten zullen zijn en dat geen bijkomende raadpleging van de aanpalende gemeenten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nodig was.

8.1.2. In een *tweede middelonderdeel* zetten de verzoekers uiteen dat het bestreden plan de aangehaalde bepalingen schendt, doordat het ontwerp van GRUP na het inwinnen van de adviezen en na het houden van het openbaar onderzoek op ingrijpende en essentiële wijze werd gewijzigd. Daardoor is het

GRUP op substantiële wijze verschillend van het ontwerp op basis waarvan de MER-screening gebeurde. Zij stellen dat in de zone voor natuurverwevingsgebied, later gewijzigd in een zone voor agrarisch gebied met ecologisch belang, het oprichten van agrarische constructies initieel nog mogelijk was. Tevens waren herbouw en uitbreiding van bestaande constructies in de eerstgenoemde bestemming nog toegestaan. Na de aanpassing zijn enkel nog het behoud en de verbouwing van bestaande constructies toegestaan, en kunnen alleen nog zeer kleine constructies voor de landbouwexploitatie worden opgericht. Deze aanpassing impliceert een verstrenging, en de impact van de nieuwe bestemming is groter dan de planbestemming waarop de MER-screening steunde.

8.1.3. In een *derde middelonderdeel* stellen de verzoekers dat de belangenafweging op grond van artikel 1.1.4 VCRO op foutieve wijze is gebeurd, nu de impact op de landbouw niet gelijktijdig met de andere aspecten van het GRUP werd afgewogen.

Bovendien staat volgens de verzoekers vast dat de landbouwimpactstudie op onzorgvuldige wijze werd opgemaakt. De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling (hierna: de ADLO) haalde naar aanleiding van het openbaar onderzoek terecht aan dat de analyse van de impact van het plan op de landbouw louter beperkt blijft tot een beschrijving en op foutieve gegevens steunt. Minstens werd geen rekening gehouden met de aanwezigheid van de bedrijfszetel van de verzoekers in het agrarisch gebied met ecologisch belang. Daarnaast is de impact van deze laatste bestemming volgens de verzoekers ruimer dan in de toelichtende nota is omschreven, nu het gebruik van pesticiden en meststoffen niet meer is toegestaan, er alleen nog grondgebonden agrarische landbouwexploitatie is toegestaan, en landbouwgronden bij voorkeur voor gras- en hooilanden dienen te worden aangewend.

Daarnaast merken de verzoekers op dat in de impactanalyse geenszins de impact van de “bijkomende bepalingen” werd nagegaan, hoewel deze wel degelijk een ernstige impact op de landbouw hebben. Zij wijzen erop

dat in de 15 meter brede zone voor waterlopen enkel nog beheerslandbouw is toegestaan, en er zeer ernstige beperkingen voor de landbouw zijn voorzien. Aangezien verzoekers' bedrijf door een waterloop wordt doorkruist, heeft dit een zeer ernstige impact.

Dat de impact van de "bijkomende bepalingen" niet werd nagegaan, kwam volgens de verzoekers in de voorafgaande procedure meermaals aan bod. Zij wijzen erop dat uit een luchtfoto duidelijk bleek dat hun bedrijfszetel door een waterloop wordt doorkruist. Ook voorziet het GRUP in voorschriften voor de beide zijden van de waterloop. Het staat volgens de verzoekers vast dat op onzorgvuldige en onredelijke wijze werd geoordeeld dat er geen impact was. Bovendien hebben de verwerende partijen de materiële motiveringsplicht geschonden ter weerlegging van het advies van ADLO, nu zij zich op foutieve gegevens hebben gesteund en de aanwezigheid van hun bedrijfszetel hebben genegeerd.

8.2.1. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers met betrekking tot het *eerste middelonderdeel* nog dat de effecten op de landbouw bij de opmaak van de screeningsnota onder de discipline mens en ruimte behandeld worden. Ook maakt de nota, waarin wordt uiteengezet hoe met de opmerking van de ADLO zal worden omgegaan, deel uit van het screeningsdossier. De impact op de landbouw blijkt derhalve wel degelijk onderdeel van de MER-screening uit te maken.

Voorts wordt volgens de verzoekers wel gemotiveerd waarom het standpunt van de ADLO niet wordt gevolgd, maar wordt er geen maatregel voorgesteld om de daadwerkelijke impact op de landbouw na te gaan. Op de aanvullende nota kan niet gesteund worden om te stellen dat er geen milieueffecten zullen zijn, nu er geen enkele maatregel uit blijkt om de daadwerkelijke impact op de landbouw na te gaan.

Het gaat volgens de verzoekers ook niet op, te stellen dat de aanvullende impactanalyse louter supplementair is, nu de impact op de landbouw

onzorgvuldig werd beoordeeld, en dit niet alleen in de fase van de MER-screening, maar ook later bij de opmaak van het GRUP. Daarnaast hebben de verzoekers aangetoond dat men zich nooit een concreet beeld van de impact op de bestaande landbouwbedrijven en -activiteiten gevormd heeft, waardoor nooit het effect van het GRUP op de bestaande landbouwactiviteiten werd nagegaan.

De verzoekers betogen dat de nieuwe voorschriften beduidend strenger zijn, dat hun gehele bedrijf behoudens één perceel in het “agrarisch gebied met ecologisch belang” gesitueerd is, en dat met de aanwezigheid van hun bedrijfszetel geen rekening is gehouden.

Volgens de verzoekers verliezen de verwerende partijen uit het oog dat hun percelen door een waterloop worden doorkruist, waar de “zone voor ontwikkeling van waterlopen” geldt, die de exploitatie onmogelijk maakt. Daarnaast wordt het oprichten van serres in de “zone voor agrarisch gebied met ecologisch belang” uitgesloten, en dienen de gronden bij voorkeur als gras- en hooiland te worden gebruikt, waarbij geen tijdelijke constructies (hoger dan 2,5 meter) voor gewasbescherming meer kunnen worden opgericht. Anders dan de derde verwerende partij stelt, zijn deze constructies wel degelijk voor hun landbouwbedrijf vereist.

8.2.2. Wat het *tweede middelonderdeel* betreft, betogen de verzoekers dat het niet opgaat, te stellen dat de “mindere” versie na de aanpassingen geen effect zal hebben, nu over de “meerdere” versie voor de aanpassingen reeds geoordeeld werd dat er geen milieueffecten zullen zijn. Er kan niet worden ontkend dat er wel degelijk ernstige wijzigingen en een verstrenging zijn.

Zij menen dat het verweer van de derde verwerende partij dat geen bezwaar werd ingediend, “hemeltergend” is, nu werd aangetoond dat geen rekening werd gehouden met de ligging ten opzichte van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waarin hun woning en een deel van hun bedrijfszetel gelegen is. Hierdoor werd in Anderlecht geen kennisgeving van het betreffende GRUP gedaan en waren de verzoekers niet op de hoogte van het openbaar

onderzoek. Bovendien verhindert de afwezigheid van een bezwaar niet dat zij belang hebben bij huidig beroep.

8.2.3. Betreffende het *derde middelonderdeel* stellen de verzoekers dat artikel 1.1.4 VCRO een afdwingbare norm is, en dat de impact op de landbouw gelijktijdig met andere belangen diende afgewogen te worden. Nu op de tweede plenaire vergadering reeds bleek dat er gegevens ontbraken en uit de toelichtingsnota blijkt dat er geen gegevens omtrent de aanwezige landbouwactiviteiten zijn, kan volgens de verzoekers niet worden ontkend dat de landbouwbelangen niet op gelijktijdige wijze met de andere belangen werden beoordeeld.

Waar volgens de gemeente een algehele beoordeling kon gebeuren op het ogenblik van de definitieve vaststelling van het GRUP, negeert zij het feit “dat er zelfs geen gegevens voorhanden waren met betrekking tot de gevoerde landbouwactiviteiten, maar enkel het aantal bedrijfszetels voorhanden waren”. Gedurende de opmaak van het GRUP en op het ogenblik van de afweging van de verschillende belangen, waren er geen, minstens niet voldoende, gegevens over de landbouw voorhanden.

Dat de belangenafweging luidens de deputatie niet op perceelsniveau zou moeten gebeuren, doet volgens de verzoekers geen afbreuk aan de vaststelling dat met de landbouw nauwelijks rekening gehouden is. Verder gaat de deputatie uit van een foutieve betekenis van het begrip “bedrijfszetel”, dat volgens de spraakgebruikelijke betekenis de vestigingsplaats van de productieafdelingen van het landbouwbedrijf is. Verzoekers’ serres behoren tot hun bedrijfszetel en kunnen niet losgekoppeld worden van de overige constructies. Zij stellen nog dat de bespreking van een bezwaarschrift het onzorgvuldige karakter van de afweging van landbouwbelangen niet kan rechtzetten, nu de opmaak van het GRUP op dat ogenblik reeds ver was gevorderd, zonder dat op zorgvuldige en afdoende wijze rekening werd gehouden met de impact op de bestaande landbouwbedrijven.

8.3. De verzoekers doen in hun laatste memorie, wat het *eerste middelonderdeel* betreft, nog gelden dat er “ook na de aanpassing van de screeningsnota [...] nog steeds geen sprake was van een analyse van de impact inzake het aspect landbouw”. Zij wijzen er verder op dat “de impact van het plan op de landbouwers beschouwd wordt als een deel van de milieueffectrapportage”, en dat ook in de adviezen van de ADLO “geëist [wordt] dat er aandacht zou worden besteed aan de herlocalisatiebehoefte van de landbouwers”. Ook stellen zij dat het niet aan hen toekomt om de grensoverschrijdende milieueffecten te bewijzen, en dat niet kan ontkend worden dat de milieueffecten zich “uitstrekken over de gewestgrenzen heen”.

Beoordeling

9.1. Wat het *eerste middelonderdeel* betreft, betwisten de verzoekers de beoordeling in de screeningsnota niet dat het GRUP niet van rechtswege plan-MER-plichtig is.

9.2.1. Op 25 mei 2011 stelt de dienst Mer vast dat het screeningsdossier de relevante milieudisciplines heeft besproken, en oordeelt zij dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

9.2.2. Naar aanleiding van het advies van de ADLO, waarin deze besluit dat de opmaak van een plan-MER noodzakelijk is tenzij rekening wordt gehouden met alle aangegeven opmerkingen, werd door de plannende overheid een aanvullende nota opgemaakt, waarin ingegaan wordt op de opmerkingen van de ADLO en waarin de elementen worden opgesomd die aan bod dienen te komen. Daarbij wordt tot besluit gesteld:

“De gemeente erkent dat ze beperkingen wil opleggen aan de landbouwsector, maar dit hoofdzakelijk voor niet-grondgebonden teelten, serreteelten, intensieve veeteelten... De grondgebonden landbouwtakken krijgen binnen het RUP open ruimte voldoende ontwikkelingsmogelijkheden om te komen tot gezonde bedrijven die kunnen inspelen op toekomstige ontwikkelingen. Indien het onderzoek tot m.e.r., meer bepaald het onderzoek naar de effecten op de landbouwsector,

wordt aangevuld met de elementen zoals hierboven besproken kan geconcludeerd worden dat de opmaak van een plan-MER en een landbouweffectenrapport niet noodzakelijk is.”

9.2.3. In de uiteindelijke screeningsnota zijn ook de elementen die in de aanvullende nota worden vermeld, terug te vinden. De mogelijke effecten van het GRUP op de aanwezige landbouw werden onderzocht. Blijkens deze screeningsnota wordt het plangebied opgedeeld in vier zones (A, B, C en D). Uit kaart 10 bij het screeningsdossier blijkt dat verzoekers' percelen te situeren zijn binnen de zone B (agrarisch gebied naar natuurgebied). Bij de beoordeling van de discipline “mens en ruimte” wordt eerst de referentiesituatie beschreven. Uit deze beschrijving blijkt dat binnen de zone B agrarisch grondgebruik de belangrijkste invulling van de ruimte vormt, dat het landgebruik zich hoofdzakelijk situeert in de beekvalleien op minder waardevolle landbouwbodems en dat voor de landbouwers deze gronden hun bron van inkomsten vormen en de mogelijkheid om hun agrarische activiteiten te blijven uitoefenen. Gesteld wordt dat deze landbouwgronden voor de overige bewoners een onderdeel van het typerende landschap met een hoge belevingswaarde vormen, dat de landbouwgronden dan ook bijdragen tot het algemeen welzijn van de bevolking, en dat de zone B beschouwd kan worden als kwetsbaar voor de discipline mens en ruimte.

Met betrekking tot de milieueffecten wordt het volgende vermeld:

“De landbouwgebieden in zone B worden gedeeltelijk omgezet in natuurgebieden. In zone B1 is deze omzetting volledig (enkel extensieve landbouw in het kader van natuurbehoud is toegelaten), terwijl het in zone B2 gaat om een gedeeltelijke omzetting (landbouw en natuur vormen er een gelijkwaardig grondgebruik). Deze omzetting zorgt voor het verloren gaan van landpercelen en maakt dus een einde aan de mogelijkheid om landbouwactiviteiten uit te oefenen op deze percelen. Het gaat echter om minder waardevolle landbouwgronden die niet gelegen zijn binnen herbevestigd agrarisch gebied, de omzetting in B2 is gedeeltelijk en de totale oppervlakte is eerder beperkt. Toch kan dit beschouwd worden als een negatief effect voor de landbouwsector. Voor de overige bevolking gaat het eerder om een positief effect. Natuur krijgt immers een belangrijk aandeel en tegelijkertijd blijft het landschapsbeeld behouden. Dit verhoogt de belevingswaarden en de mogelijkheden tot passief recreatief medegebruik. Hiernaast wordt de verdere ontwikkeling van passieve

laagdynamische recreatieve voorzieningen mogelijk gemaakt wat eveneens het welzijn van de bevolking ten goede zal komen. Een toename in bebouwde oppervlakte en verhardingen is niet toegelaten (tenzij onder specifieke voorwaarden). Efficiënt ruimtegebruik staat voorop binnen het RUP open ruimte. De bestemmingswijzigingen, bepalingen en voorschriften in het RUP open ruimte zullen globaal geen negatieve milieueffecten veroorzaken. Een uitgebreide bespreking is dan ook niet noodzakelijk.

Beoordeling

De uitvoering van het RUP open ruimte zal in zone B enerzijds zorgen voor een licht negatief effect op de landbouwsector en anderzijds een positief effect voor de overige bevolking veroorzaken. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat het RUP binnen zone B geen significant negatieve milieueffecten zal veroorzaken.”

9.3. Artikel 4.1.4 DABM bepaalt dat “[d]e milieueffect- en veiligheidsrapportage beoogt, in de besluitvorming over acties die aanzienlijke milieueffecten kunnen veroorzaken en/of die een zwaar ongeval teweeg kunnen brengen, aan het milieubelang en de veiligheid en de gezondheid van de mens een plaats toe te kennen die evenwaardig is aan de sociale, economische en andere maatschappelijke belangen”.

9.4. Met de tweede verwerende partij moet worden vastgesteld dat de verzoekers in wezen enkel kritiek uiten op de economische effecten van het plan op hun landbouwbedrijfsvoering, waarop de milieueffectenbeoordeling geen betrekking heeft.

Dat de bedrijfsvoering van de verzoekers mogelijk negatief beïnvloed kan worden door het GRUP, een aspect waar ook de ADLO op focust, betreft een economisch gevolg van dit plan, dat in het licht van de in artikel 1.1.4 VCRO bedoelde behoeften en de daarmee gepaard gaande aanspraken op de ruimte dient te worden afgewogen, maar dat niet onderzocht dient te worden in een MER-screening of plan-MER.

9.5. De verzoekers blijken in hun middel de landbouweffectenstudie ten onrechte als een onderdeel van de milieueffectenbeoordeling te zien. Hun kritiek op de inhoud, het tijdstip en de wijze waarop de landbouweffectenstudie werd uitgevoerd, kan niet leiden tot een schending van de door hen ingeroepen

bepalingen van het DABM. De economische effecten van het GRUP op verzoekers' landbouwbedrijfsvoering behoeven evenmin een onderzoek ten aanzien van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

9.6. De verzoekers voeren of tonen niet aan dat het bestreden GRUP schadelijke effecten zal hebben op het milieu of de mens, laat staan dat dergelijke effecten “aanzienlijk” zouden zijn in die zin dat ze het opstellen van een plan-MER vereisen. Ook uit het door de verzoekers aangehaalde advies van de ADLO blijkt dit niet.

9.7. Het *eerste middelonderdeel* wordt verworpen.

10.1. In het *tweede middelonderdeel* betogen de verzoekers dat door bepaalde wijzigingen aan de stedenbouwkundige voorschriften de impact op hun economische landbouwactiviteit vergroot is, waaruit volgens hen blijkt dat de milieueffecten op een onzorgvuldige en kennelijk onredelijke wijze werden beoordeeld.

10.2. Zoals reeds werd overwogen bij de beoordeling van het eerste middelonderdeel, dienen de economische gevolgen van het GRUP niet in een milieueffectenbeoordeling aan bod te komen. De verzoekers maken niet aannemelijk dat de door hen geïmagineerde wijzigingen enige invloed zouden kunnen hebben op de beoordeling van de schadelijke effecten van het plan op het milieu en de mens.

10.3. Waar de verzoekers voorhouden dat het oprichten van agrarische constructies in de oorspronkelijk voorziene “zone voor natuurverwevingsgebied” mogelijk was, dient bovendien te worden vastgesteld dat uit de screeningsnota duidelijk het tegendeel blijkt. Bij de bespreking van de effecten van het plan op de bodem leest men ter zake immers het volgende:

“De uitvoering van het RUP open ruimte zal er in zone B voor zorgen dat de matig kwetsbare bodems minder worden blootgesteld aan activiteiten met potentiële bodemdegraderende effecten. Vooral de afbouw van de landbouwexploitatie en het stoppen van de oprichting van nieuwe

constructies, bebouwing en verhardingen zullen zorgen voor een positief effect op de bodemkarakteristieken. Er kan dan ook gesteld worden dat er in deze zone geen significant negatieve milieueffecten zullen optreden wat betreft bodemgesteldheid.”

10.4. Het *tweede middelonderdeel* is ongegrond.

11.1. Wat het *derde middelonderdeel* betreft, dient vooreerst opgemerkt, dat de economische gevolgen van het plan, op grond van artikel 1.1.4 VCRO, dienen afgewogen te worden tegenover de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, esthetische en sociale gevolgen.

11.2. In de toelichtingsnota bij het GRUP blijkt aandacht te zijn besteed aan de afweging van de verschillende maatschappelijke behoeften, zoals vereist door voormelde bepaling, meer bepaald in de uiteenzetting van de visie en de ontwikkeling onder punt 6.3 van deze nota. Specifiek met betrekking tot het deelgebied 3, waarin verzoekers' percelen gelegen zijn, wordt het volgende overwogen:

“Gebied 3: tussen Brusselbaan, Vlezenbeeklaan, gemeentegrens en Postweg

Drie globale zones kunnen in dit gebied onderscheiden worden. Op basis van de gebiedskenmerken worden per zone dan ook verschillende ontwikkelingsperspectieven vooropgesteld. Kenmerkend voor de volledige zone is het landbouwgebruik en dit moet in de toekomst zeker gevrijwaard worden. In het noorden, aan de grens met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bevindt zich een open landbouwgebied met uitgesproken vergezichten. Behoud hiervan voor de toekomst staat voorop en de zone wordt dan ook gecategoriseerd als open landbouwgebied.

Het zuidoosten van het gebied kent eveneens uitgesproken vergezichten. Maximaal behoud van de open landbouwkouters wordt hier vooropgesteld. Deze zone wordt dan ook gecategoriseerd als open landbouwgebied en als bouwvrije zone.

Centraal doorheen het gebied loopt een strook van west naar oost die gekenmerkt wordt door een sterk variërend landgebruik: hoogstamboomgaarden, weilanden, akkers en verspreide bebouwing. Dit zorgt ervoor dat uitgesproken vergezichten niet aanwezig zijn en dat de ontwikkeling van deze zone tot een gecompartmenteerd landschapsbeeld opportuun is. Hierbij wordt het behoud van het sterk variërend landgebruik vooropgesteld samen met de verdere uitbouw en ontwikkeling van KLE. Hetzelfde geldt voor het gebied ten noorden van de Vogel(en)zangbeek en ten westen van de Sobbroekbeek.

Het gecompartmenteerd landbouwgebied wordt er gekenmerkt door de nabijheid van het stedelijk gebied en de verspreide bebouwing. Op basis van deze gebiedskenmerken en om voldoende ontwikkelingsmogelijkheden te bieden aan de landbouwsector wordt er geen overdruk gegeven aan het gebied.

In het noorden van het gebied bevindt zich de vallei van de Vogel(en)zangbeek en de vallei van de Sobbroekbeek. Om de natuurontwikkeling en de ecologische waarden binnen de gemeente te stimuleren wordt rond deze beekstructuren een natuurgebied afgebakend dat wordt doorgetrokken tot aan de grens met het verstedelijkt gebied Negenmanneke. Binnen deze zone krijgt de beek alle ruimte en kan natuur zich ontwikkelen. Aangezien dit gebied zich bevindt in herbevestigd agrarisch gebied, is de afbakening van het natuurgebied in belangrijke mate gebaseerd op het gewestplan. Het oostelijk deel van de vallei van de Vogel(en)zangbeek kent nog een belangrijk landbouwgebruik en de aanwezige natuurwaarden zijn er bovendien minder uitgesproken. Daarom werd er reeds in het GRS geopteerd om deze zone aan te duiden als landbouw-natuurverwevingsgebied. In deze zone moet er dus een evenwicht gezocht worden tussen de landbouw- en de natuurfunctie. Op deze wijze kent het natuurgebied een uitloper in de richting van het stedelijk gebied waardoor het kan aansluiten op stedelijk groen en zo het ecologisch netwerk van de gemeente en de buurgemeenten verder kan versterken.

In de gewenste open ruimte structuur van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan werd dwars over de Vogel(en)zangbeek een open ruimtecridor aangeduid. Het RUP wenst deze corridor ruimtelijk te vertalen in een bouwvrije zone, waarbinnen het behoud van de openheid van het gebied centraal staat.”

Ook in de screeningsnota blijkt de landbouw en de gevolgen van het GRUP voor de landbouw aan bod te zijn gekomen (zie randnummer 9.2.3).

11.3. Voorts werd op basis van de gegevens van de tweede plenaire vergadering nog een landbouweffectenstudie opgemaakt, en dit nog steeds in de fase van het vooroverleg die de formele besluitvormingsprocedure voorafgaat.

11.4. Bij het afwegen van alle betrokken belangen heeft de plannende overheid in bepaalde gebieden natuurwaarden weliswaar laten voorgaan op de economische belangen van de landbouwers, maar de verzoekers tonen niet aan dat die beleidskeuze de grenzen van de redelijkheid zou te buiten gaan.

11.5. De verzoekers maken niet aannemelijk dat de gevolgen van het GRUP voor hun landbouwactiviteit niet voldoende concreet of op onzorgvuldige wijze onderzocht werden.

Hun betoog dat geen rekening werd gehouden met hun bedrijfszetel, wordt tegengesproken door het administratief dossier. Verder heeft de Gecoro naar aanleiding van het advies van de ADLO, waarin wordt gewezen op de aanwezigheid van verzoekers' serre in de zone voor agrarisch gebied met ecologisch belang, een aanpassing van de stedenbouwkundige voorschriften voorgesteld, meer bepaald dat "[b]estaande constructies kunnen behouden blijven en verbouwd worden". Dat in de toelichtingsnota bij het GRUP wordt vermeld dat er in de voormelde zone geen landbouwbedrijfszetel aanwezig is, is niet foutief, nu verzoekers' bedrijfszetel gelegen is aan de Vogelenzangstraat 300 te Anderlecht. Verzoekers' eigen interpretatie van dit begrip in hun memorie van wederantwoord, doet niet anders besluiten.

11.6. Het *derde middelonderdeel* is ongegrond.

12. Het middel wordt in zijn geheel verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. De verzoekers roepen in een tweede middel de schending in van de artikelen 1.1.4, 2.2.1, 2.2.3 en 4.4.10 VCRO, van artikel II. 3 van het "wetboek economisch recht", alsook van het rechtszekerheids-, materiële motiverings-, zorgvuldigheids- en gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

13.1. In een *tweede middelonderdeel* stellen de verzoekers dat het GRUP onduidelijke en juridisch niet afdwingbare voorschriften bevat en dat op onwettige wijze teeltbeperkingen worden opgelegd, waardoor vormen van

landbouwexploitatie onmogelijk gemaakt worden en de vrijheid van handel en het vrije gebruik van landbouwgrond onmogelijk wordt.

Zij viseren vooreerst artikel 1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP, dat in een strook van 10 meter rond waterlopen enkel beheerslandbouw toestaat, en het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen en bemesting verbiedt. Daarnaast bekritisieren zij artikel 6.2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften, dat bepaalt dat landbouwpercelen binnen agrarische gebieden met ecologisch belang in beekvalleien bij voorkeur dienen aangewend te worden in functie van gras- en hooilanden en het gebruik van pesticiden en intensieve bemesting zoveel mogelijk dient te worden beperkt.

De voormelde bepalingen kunnen volgens de verzoekers geenszins middels een GRUP worden opgelegd, nu zij met andere sectorale wetgeving (zoals het mestdecreet) strijdig zijn en daarin reeds geregeld zijn. Bovendien wordt hun teeltkeuze op kennelijk onredelijke wijze beperkt. Ook is de motivering dat deze voorschriften dienen als signaalfunctie geenszins afdoende om ze in het GRUP op te nemen, en doet zij twijfels rijzen over het bindend karakter van deze bepalingen. Het opnemen van aanbevelingen in de stedenbouwkundige voorschriften van een GRUP strijdt met het rechtszekerheidsbeginsel.

Dit alles knelt volgens de verzoekers des te meer, nu de naleving van de betreffende voorschriften afhankelijk wordt gesteld van een vrijwillige beheersovereenkomst, die echter geenszins juridisch kan worden afgedwongen. In het licht van het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel is het geenszins toegestaan dat de realisatie van stedenbouwkundige voorschriften wordt doorgeschoven naar latere onzekere af te sluiten overeenkomsten.

In ondergeschikte orde voeren de verzoekers aan dat de kwestieuze voorschriften op een vage wijze zijn geformuleerd, waardoor ze uiterst onzeker zijn. Zij stellen niet te kunnen inschatten op welke wijze landbouw uitgeoefend moet worden indien bemesting zoveel mogelijk moet

worden beperkt en landbouwpercelen bij voorkeur aangewend moeten worden in functie van gras- en hooilanden. Evenmin kunnen zij inschatten hoe dergelijke bepalingen door de handhavende overheid zullen toegepast worden.

13.2. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de verzoekers geen belang hebben bij het *tweede middelonderdeel*, waar zij aangeven dat de geviseerde voorschriften juridisch niet afdwingbaar zijn, en dus zelf erkennen dat deze voorschriften hun rechtspositie niet aantasten.

Zij betoogt verder dat het GRUP geen beperkingen oplegt ter zake van de teeltkeuze, en dat het voor haar niet duidelijk is wat de verzoekers precies beogen met dit middelonderdeel: enerzijds argumenteren zij dat de voorschriften te stringent zijn, anderzijds stellen zij dat deze dermate vaag zijn dat het niet duidelijk is wat precies toegelaten is.

Ook merkt de eerste verwerende partij op dat de geviseerde voorschriften deel uitmaken van een GRUP dat een ruimtelijke bestemming vastlegt voor de toekomst, wat steeds een zekere mate van abstractie impliceert. Voor de volledigheid wijst zij er ook op dat in de toelichtende bepalingen de wens wordt uitgedrukt om artikel 6.2.1 te realiseren via beheersovereenkomsten. De maatregelen kunnen niet bindend worden opgelegd en geven alleen een voorkeur van het beleid weer.

13.3. De tweede verwerende partij wijst in haar memorie van antwoord, wat betreft het *tweede middelonderdeel*, op de artikelen 2.2.2 en 2.3.1, 9°, VCRO, waaruit volgens haar voortvloeit dat een GRUP voorschriften inzake natuurbehoud kan opleggen.

In tegenstelling tot wat de verzoekers voorhouden, wordt hun teeltkeuze volgens haar niet op een onrechtmatige wijze ingeperkt. Er bestaat slechts een absoluut verbod op het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen en intensieve bemesting in de zone voor waterlopen (artikel 1.4). Een dergelijk

verbod beperkt het gebruik van (een gedeelte van) het perceel, maar is niet onwettig. Wat betreft het agrarisch gebied met ecologisch belang (artikel 6), merkt zij op dat het begrip “bij voorkeur” wordt aangewend en dat dus geen absolute beperkingen worden opgelegd. Van enige onrechtmatige inperking van de teeltkeuze is bijgevolg geen sprake.

Wat betreft de rechtszekerheid van het begrip “bij voorkeur”, en de band die wordt gelegd met beheersovereenkomsten, merkt de tweede verwerende partij nog op dat dit begrip is ingevoegd in artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften naar aanleiding van het advies van het departement Landbouw en Visserij, waarvan de inhoud door de verzoekers wordt ondersteund. Het betreft voorschriften die, zoals de gemeente en de provincie hebben aangegeven, een signaalfunctie hebben voor het natuurbehoud. Zij verbieden de aanwending van chemische bestrijdingsmiddelen of intensieve bemesting niet, en leggen evenmin een bepaalde teeltkeuze op. Enkel creëren zij een niet-verbindend kader (signaalfunctie), waarbinnen latere beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten.

13.4. Met betrekking tot het *tweede middelonderdeel* merkt de derde verwerende partij in haar memorie van antwoord op dat in een GRUP, conform de artikelen 2.2.2 en 2.2.3 VCRO, perfect elementen met betrekking tot het natuurbehoud kunnen worden voorgeschreven. Ook wijst zij erop dat in de bestemmingsvoorschriften van een beperking van de landbouwexploitatie geen sprake is. Het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen en bemesting is niet verboden en nog steeds mogelijk door de beheersovereenkomsten.

Gelet op de bewoording van artikel 6.2.1, blijkt het betrokken stedenbouwkundig voorschrift geen andere draagwijdte te hebben dan inrichtings- en beheersvoorschriften met het oog op een goede ontwikkeling van functies en activiteiten die in het betrokken gebied zijn toegelaten.

13.5. De verzoekers stellen in hun memorie van wederantwoord met betrekking tot het *tweede middelonderdeel* dat de verwerende partijen impliciet

toegeven dat de geviseerde voorschriften strijdig zijn met de artikelen 2.2.2 en 2.2.3 VCRO. Immers is in deze artikelen nergens voorzien dat in een GRUP voorschriften als signaalfuncties mogen worden opgenomen. Maatregelen die intensieve bemesting en het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen verbieden, kunnen volgens hen geenszins als een maatregel “ter ruimtelijke begrenzing van milieuhinder” worden aanzien. Verder blijkt uit de eerste bestreden beslissing dat de gemeente poogt landbouw op haar grondgebied te beperken. Bovendien impliceert het bouwverbod van bepaalde landbouwconstructies dat bepaalde teelten zoals deze van de verzoekers niet meer mogelijk zijn.

De verzoekers menen wel degelijk belang te hebben bij het middel, nu zij geenszins kunnen uitmaken wanneer het de voorkeur geniet om hun landbouwgrond aan te wenden als gras- en hooiland, en of intensieve bemesting en chemische bestrijdingsmiddelen nog wel mogelijk zijn. Bovendien verliest de derde verwerende partij uit het oog dat in de zone voor ontwikkeling van waterlopen wel degelijk een absoluut verbod op het gebruik van intensieve bemesting en chemische bestrijdingsmiddelen geldt.

13.6. De tweede verwerende partij stelt in haar laatste memorie, wat het *tweede middelonderdeel* betreft, nog dat “het betrokken voorschrift een signaalfunctie heeft voor het natuurbehoud” en een “niet-verbindend kader (signaalfunctie)” creëert waarbinnen latere beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten, wat volgens haar “binnen het toekomstgericht kader van een ruimtelijk uitvoeringsplan [valt]”.

13.7. De verzoekers stellen in hun laatste memorie, wat het *tweede middelonderdeel* betreft, dat alle stedenbouwkundige voorschriften van de artikelen 1.4 en 6.2.1 van het GRUP onwettig zijn. Zij wijzen erop dat onder andere in de adviezen van de ADLO en het departement Ruimte Vlaanderen “uitdrukkelijk geoordeeld wordt dat de verschillende voorschriften die betrekking hebben op het beheer van de landbouwgronden niet van ruimtelijke aard zijn, de vrijheid van teeltkeuze te zeer beperken en niet afdwingbaar zijn”. Hiermee wordt

volgens de verzoekers “net bedoeld op de voorschriften uit art. 1.4 en 6.2.1 die betrekking hebben op bemesting, gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen, het sluiten van vrijwillige beheersovereenkomsten en teeltkeuze”. Volgens de verzoekers wordt hierop enkel gereageerd in het verslag van de plenaire vergadering met de niet-pertinente motivering dat deze elementen toch behouden blijven “als signaal naar de burger”.

Beoordeling

14.1. Artikel 1.4 van de stedenbouwkundige voorschriften luidt:

“1.4. Waterlopen

De bestaande waterlopen worden over het volledige plangebied behouden zoals vastgelegd in de Vlaamse Hydrografische Atlas.

Zone voor ontwikkeling van waterlopen

Langs beide zijden van aanwezige structurerende waterlopen wordt 10 m voorbehouden voor natuurbehoud en -ontwikkeling en het bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor de waterlopen. Binnen deze zone mogen de waterlopen vrij meanderen en kunnen maatregelen in functie van waterretentie genomen worden. Intensieve landbouw, het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen en intensieve bemesting is niet toegelaten.

Beheerlandbouw is er mogelijk in functie van natuurbehoud.

[...].”

Artikel “6.2.1 Landbouw” van de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt:

“Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn toegelaten, met uitzondering van het oprichten van gebouwen en vergelijkbare constructies.

Toegelaten constructies

Bestaande constructies kunnen behouden blijven en verbouwd worden. Uitbreiding en herbouw is niet toegelaten.

De volgende constructies geplaatst voor beroepslandbouw zijn toegelaten: schuilhokken met een maximale oppervlakte van 20 m², tijdelijke plastictunnels, tijdelijke en/of verplaatsbare constructies voor oogstbescherming (met een maximale hoogte van 2,5 m) en kleinschalige constructies voor energieopwekking die tijdelijk geplaatst worden of gemakkelijk verplaatsbaar zijn. Serres en windturbines daarentegen behoren tot de niet-toegelaten gebouwen en vergelijkbare constructies. Windturbines zijn wel toegelaten in de zone tussen kanaal en Zenne indien de vigerende wetgeving en procedures hier worden gerespecteerd en de realisatie ervan geen afbreuk doet aan de invulling van dit agrarisch gebied

met ecologisch belang. Bij een vergunningsaanvraag voor windturbines dient een lokalisatienota gevoegd te worden.

Landbouwexploitatie

Bij het uitvoeren van de landbouwexploitatie van het gebied dient er rekening gehouden te worden met het gewenste landschapsbeeld en de realisatie van een basisnatuurwaarde over het volledige agrarisch gebied met ecologisch belang. Het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen en intensieve bemesting moet zoveel mogelijk beperkt worden.

De landbouwpercelen in de beekvalleien worden bij voorkeur aangewend [...] in functie van gras- en hooilanden. De landbouwpercelen op de plateaus worden bij voorkeur aangewend [...] voor akkerbouw met een weinig intensieve bemesting.”

14.2. Met de verwerende partijen moet vooreerst worden vastgesteld dat de door de verzoekers geïmplementeerde stedenbouwkundige voorschriften geen beperking van hun teeltkeuze inhouden, minstens tonen de verzoekers dit niet afdoende aan. De maatregel volgens dewelke bepaalde constructies zoals serres niet meer mogelijk zijn, wil ingrijpen op de ruimtelijke impact van deze constructies, maar aangetoond wordt niet dat deze als dusdanig een verbod op de teeltkeuze inhoudt.

De stedenbouwkundige voorschriften van artikel 1.4 en 6.2.1 sluiten landbouwactiviteiten niet uit. De verzoekers lijken er met hun kritiek voorts aan voorbij te gaan dat de vrijheid van ondernemen, die wordt gewaarborgd door artikel II, 3, van het wetboek van economisch recht, kan worden beperkt door de wet. Zij tonen een schending van deze bepaling niet aan.

14.3. Wel moet met de verzoekers worden ingestemd dat de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 6.2.1 onduidelijk en rechtsonzeker zijn, in de mate dat daarin bepaald wordt dat het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen en intensieve bemesting “zoveel mogelijk” beperkt moet worden en dat de landbouwpercelen in de beekvalleien “bij voorkeur” worden aangewend in functie van gras- en hooilanden en de landbouwpercelen op de plateaus “bij voorkeur” worden aangewend voor akkerbouw met een weinig intensieve bemesting. Dat de plannende overheid deze voorschriften enkel om reden van hun “signaalfunctie” naar de rechtsonderhorige wenst op te nemen, vermag dit alleen maar te bevestigen.

14.4. Het voorgaande geldt echter niet voor artikel 1.4 met betrekking tot de waterlopen. Een verbod op chemische bestrijdingsmiddelen en bemesting is noch onduidelijk, noch rechtsonzeker.

14.5. Verzoekers' betoog dat de bekritiseerde voorschriften strijdig zijn met andere sectorale wetgeving zoals het mestdecreet, wordt door hen niet nader toegelicht, terwijl de Gecoro in haar advies net het tegenovergestelde heeft gesteld. Een dergelijke loutere bewering maakt geen ontvankelijk middel uit.

15. Het *tweede middelonderdeel* is, in zoverre ontvankelijk, in de aangegeven mate gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

16.1. De verzoekers roepen in een derde middel de schending in van artikel 2.2.3 VCRO, alsook van het materiële motiverings-, zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

16.2. In een *eerste middelonderdeel* voeren zij aan dat het agrarisch gebied met ecologisch belang ten onrechte onder de bestemmingscategorie landbouw werd gerangschikt.

Zij zetten uiteen dat uit de toelichtende bepalingen bij artikel 6.1.1 van de stedenbouwkundige voorschriften blijkt dat binnen het agrarisch gebied met ecologisch belang, landbouw en natuurbehoud nevensgeschikte functies zijn. De hoofdbestemmingen zijn zowel grondgebonden agrarische activiteiten als natuurbehoud en -ontwikkeling. De verzoekers bekritisieren dat ondanks deze nevensgeschiktheid het betreffende gebied toch gerangschikt wordt onder de gebiedscategorie landbouw, dit terwijl volgens artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, 4°, VCRO het bestemmingsgebied "landbouw"

enkel bestemd is voor gebieden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor landbouw. Gebieden waar landbouw en natuurbehoud nevensgeschikt zijn, dienen in toepassing van artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, 6°, VCRO onder de gebiedscategorie “overig groen” te ressorteren.

De verzoekers betogen dat van dit laatste, ondanks andersluidende adviezen van de ADLO, op onzorgvuldige en foutieve wijze werd afgeweken. De motivering dat maximaal ingezet kan worden op natuurontwikkeling en dat de gebieden op gewestplannen bestemd als “agrarisch gebied met ecologisch belang” eveneens onder de gebiedscategorie “landbouw” sorteren, is volgens hen onzorgvuldig, onredelijk en niet afdoende. De verwijzing naar de bestemmingen van het gewestplan is volgens de verzoekers geenszins relevant, nu het *in casu* om de opmaak van een RUP gaat, waarbij de bestemmingscategorieën decretaal zijn vastgelegd in artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, VCRO. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 ‘betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen’ (hierna: het inrichtingsbesluit) is geenszins van toepassing op RUP’s.

Daarnaast blijkt uit de gegeven motivering volgens de verzoekers dat het vooral de bedoeling is om maximaal in te zetten op nieuwe natuurontwikkelingen. Hoewel vaststaat dat vooral natuurontwikkeling gewenst is, wordt toch de gebiedscategorie landbouw toegekend.

16.3. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de verzoekers geen belang hebben bij het *eerste middelonderdeel*, nu het te dezen immers niet over de inhoud maar over de redactie van het GRUP gaat. Zij tonen niet aan hoe zij daardoor benadeeld zouden zijn in hun rechten.

Ook merkt deze partij op dat de argumentatie van de verzoekers juridisch onjuist is en van een zeer selectieve lezing van artikel 2.2.3 VCRO getuigt. Het woord “ten minste” in deze bepaling sluit volgens haar niet uit dat er ook andere bestemmingen mogelijk zijn, waarbij landbouw een

hoofdbestemming is, evenwaardig aan andere bestemmingen. Bijgevolg dient de kwestieuze bestemming helemaal niet onder de categorie “overig groen” te ressorteren.

Waar de verzoekers argumenteren dat op een incorrecte manier van andersluidende adviezen zou zijn afgeweken, merkt de eerste verwerende partij op dat de verzoekers zelf stellen dat werd geantwoord op de feedback in het advies van de ADLO in dat verband. Zij ziet voorts niet in waarom de verwijzing naar het gewestplan niet relevant of onzorgvuldig zou zijn: in de ruimtelijke ordening is het gebruikelijk dat er gerefereerd wordt naar gewestplannen als richtinggevend voor de uitvoeringsplannen.

16.4. De tweede verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord, wat het *eerste middelonderdeel* betreft, dat het belang van de verzoekers op hun landbouwactiviteit is gestoeld. Zij ziet niet in welk belang de verzoekers bij het onderbrengen van het bestemmingsgebied “agrarisch gebied met ecologisch belang” in een andere bestemmingscategorie zouden hebben, laat staan in een bestemmingscategorie “overig groen”.

Ook merkt zij op dat voor het bestemmingsgebied “agrarisch gebied met ecologisch belang” geen specifieke categorie of subcategorie wordt aangeduid, noch in artikel 2.2.3, § 2, VCRO noch in het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 “tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen” (hierna: het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008). Zij merkt op dat niets belet dat een GRUP specifieke voorschriften bevat, die in de voormelde wetgeving niet zijn opgelijst.

Gezien het feit dat landbouw en natuurbehoud nevensgeschikte bestemmingen zijn met de nadruk op landbouw, kan het bestemmingsgebied “agrarisch gebied met ecologisch belang” volgens de tweede verwerende partij onder de bestemmingscategorie landbouw worden gebracht. In dit verband wijst zij op het verslag aan de Vlaamse regering bij het voormelde besluit van 11 april

2008. Zij merkt tevens op dat bij de weerlegging van het bezwaar uitdrukkelijk werd aangegeven dat de landbouwuittbating, hoewel nevengeschikt, “onverminderd (kan) blijven bestaan in het agrarisch gebied met ecologisch belang”. De verzoekers tonen niet aan dat deze motivering onjuist zou zijn.

16.5. De derde verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord eveneens op niet in te zien welk belang de verzoekers hebben bij het *eerste middelonderdeel*. Artikel 2.2.3, § 2, VCRO sluit volgens haar geenszins uit dat andere subcategorieën mogelijk zijn. In de kwestieuze voorschriften is opgenomen dat in de gebiedscategorie “agrarisch gebied met ecologisch belang” de functies landbouw en natuurbehoud nevengeschikt zijn, met de nadruk op landbouw. De landbouw dient op dergelijke wijze beoefend te worden dat het behoud en de ontwikkeling van natuurlijke waarden wordt gegarandeerd. Zij stelt niet te begrijpen waarom dit gebied onder de gebiedscategorie “overig groen” zou dienen te ressorteren.

Ook stelt zij niet in te zien hoe de verwijzing naar een gewestplan verboden zou kunnen zijn. Het inrichtingsbesluit werd in het verleden vaak als referentiekader voor voorschriften gebruikt, en nu wordt het typevoorschriftenbesluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 als handleiding gebruikt. Bij dit laatste besluit is een bijlage gevoegd die geen normatieve waarde heeft, en die aldus vrijblijvende typevoorschriften bevat. De voorschriften van het GRUP zijn volgens haar tenslotte ook begrijpelijk, duidelijk en leesbaar, en hebben allerminst een misleidende strekking.

16.6. De verzoekers dupliceren in hun memorie van wederantwoord dat zij wel degelijk belang hebben bij het *eerste middelonderdeel*, aangezien de bestemmingscategorie een belangrijk gegeven vormt in het beslissingsproces, niet het minst bij de uiteindelijke politieke beslissing. Een bestemmingswijziging van landbouw naar natuur wordt zowel beleidsmatig als politiek volledig anders bekeken dan een loutere wijziging van voorschriften binnen dezelfde bestemmingscategorie. Een GRUP met dezelfde voorschriften maar met een

andere aanduiding van bestemmingscategorie (met name natuur) zou mogelijk nooit goedgekeurd zijn geweest.

Bovendien heeft de aanduiding van de bestemmingscategorie volgens de verzoekers een belangrijke impact op de waarde van een grond. Dit is onder andere van belang bij eventuele planschadevergoeding. De omvang van dergelijke vergoeding hangt af van de waarde van de grond, die op haar beurt in belangrijke mate bepaald wordt door de bestemmingscategorie. Kenschetsend dienaangaande is dat hun percelen niet eens worden opgenomen in het register van percelen waarop planschade van toepassing is.

De stelling van de tweede verwerende partij dat niets verhindert dat er specifieke voorschriften worden opgemaakt die niet voorzien zijn in de VCRO of in het “besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008”, is volgens de verzoekers correct, op voorwaarde dat de bepalingen van artikel 2.2.3, § 2, VCRO worden gerespecteerd en het voorschrift onder de juiste gebiedscategorie wordt gerangschikt. Artikel 2.2.3 VCRO stelt evenwel dat enkel voorschriften waar landbouw de hoofdfunctie is onder de gebiedscategorie landbouw kunnen ressorteren, terwijl deze functie *in casu* nevensgeschikt is aan natuurbehoud.

Een afwijkende bepaling in het verslag aan de Vlaamse regering bij het “RUP-typebesluit” kan hieraan volgens de verzoekers geen afbreuk doen, gelet op het decretaal karakter van de VCRO. Overigens stelt artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, VCRO dat enkel de Vlaamse regering bijkomende subcategorieën kan aanduiden. Uit artikel 2.2.3, § 2, VCRO kan niet worden afgeleid dat er in een bestemming ook andere hoofdbestemmingen aanwezig mogen zijn naast landbouw, nu blijkens artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, 4°, VCRO de betreffende landbouwgebieden tenminste in hoofdzaak bestemd moeten zijn voor beroepslandbouw. Andere hoofdbestemmingen impliceren dat het betreffende gebied niet meer in hoofdzaak gericht is op landbouw. Uit artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, 6°, a, VCRO blijkt dat gebieden waar (hoofd)functies aan elkaar nevensgeschikt zijn, onder gemengd openruimtegebied dienen te ressorteren, bijgevolg onder de gebiedscategorie “overig groen”.

Dat volgens de toelichtende bepalingen de nadruk op landbouw ligt, doet er geen afbreuk aan dat de bestemmingsvoorschriften landbouw en natuurbehoud nevensgeschikt stellen. Het betoog van de verwerende partijen dat de motivering waarom landbouwgebied met ecologisch belang onder landbouw valt correct is, nu landbouw, weliswaar nevensgeschikt aan natuurbehoud, mogelijk blijft, strijdt volgens de verzoekers met artikel 2.2.3, § 2, VCRO. Verder merken de verzoekers op dat de gewestplannen wel degelijk van een verschillende planningslogica dan RUP's uitgaan, wat niet het minst blijkt uit het feit dat conform artikel 7.4.5 VCRO de ruimtelijke uitvoeringsplannen de voorschriften van de plannen van aanleg vervangen.

16.7. In hun laatste memorie stellen verzoekers nog een duidelijk belang te hebben bij het middel. Uit het feit dat de discussie over de specifieke bestemmingscategorie het voorwerp heeft uitgemaakt van een kritiek van de ADLO en een reactie van de Gecoro, blijkt volgens hen net dat de bestemmingscategorie relevant is geweest bij de beoordeling van het GRUP.

Beoordeling

17.1. De verzoekers, die het belang in hun verzoekschrift enten op hun hoedanigheid van eigenaar (zie randnummer 6.1), hebben er belang bij dat hun percelen onder de correcte gebiedscategorie ressorteren, al was het maar omdat een verkeerde categorisering misleidend kan zijn bij de waardebepaling van hun gronden. De ontvankelijkheidsexcepties van de verwerende partijen desbetreffend zijn ongegrond.

17.2. Artikel 2.2.3, §§ 2 en 3, VCRO bepaalt:

“§2. Een stedenbouwkundig voorschrift in een ruimtelijk uitvoeringsplan sorteert te allen tijde onder een categorie of een subcategorie van gebiedsaanduiding.

De categorieën van gebiedsaanduiding zijn de volgende:

1° ‘wonen’, ten minste bestaande uit volgende subcategorieën van gebiedsaanduiding:

- a) 'woongebied', in hoofdzaak bestemd voor wonen en aan het wonen verwante activiteiten en voorzieningen,
- b) 'gebied voor wonen en voor landbouw', in hoofdzaak bestemd voor wonen, landbouw, openbare groene ruimten en openbare verharde ruimten en aan het wonen verwante activiteiten;
- 2° 'bedrijvigheid', in hoofdzaak bestemd voor bedrijfsactiviteiten en/of kantoren;
- 3° 'recreatie', in hoofdzaak bestemd voor recreatie, dagrecreatie en/of verblijfsrecreatie;
- 4° 'landbouw', ten minste bestaande uit volgende subcategorieën van gebiedsaanduiding:
 - a) 'agrarijs gebied', in hoofdzaak bestemd voor beroepslandbouw,
 - b) 'agrarijs bedrijfszone', in hoofdzaak bestemd voor de inplanting van agrarijs bedrijfs, in het bijzonder glastuinbouw,
 - c) 'bouwvrij agrarijs gebied', in hoofdzaak bestemd voor beroepslandbouw, met dien verstande dat het oprichten van gebouwen niet is toegelaten;
- 5° 'bos', in hoofdzaak bestemd voor de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van het bos;
- 6° 'overig groen', ten minste bestaande uit volgende subcategorieën van gebiedsaanduiding:
 - a) 'gemengd openruimtegebied', waarbij natuurbehoud, bosbouw, landschapszorg, landbouw en recreatie nevensgeschikte functies zijn,
 - b) 'parkgebied', in hoofdzaak bestemd voor de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van een park of parken;
- 7° 'reservaat en natuur', in hoofdzaak bestemd voor de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en bos;
- 8° 'lijninfrastructuur', in hoofdzaak bestemd voor verkeers- en vervoersinfrastructuur, wegeninfrastructuur, spoorinfrastructuur of waterwegeninfrastructuur en hun aanhorigheden;
- 9° 'gemeenschs- en nutsvoorzieningen', in hoofdzaak bestemd voor gemeenschsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen of infrastructuur van openbaar nut voor de zuivering van afvalwater;
- 10° 'ontginning en waterwinning', ten minste bestaande uit volgende subcategorieën van gebiedsaanduiding:
 - a) 'gebied voor infrastructuur voor duurzame watervoorziening', in hoofdzaak bestemd voor infrastructuur van openbaar nut voor duurzame watervoorziening,
 - b) 'gebied voor de winning van oppervlakedelfstoffen', in hoofdzaak bestemd voor de ontginning van delfstoffen,
 - c) 'gebied voor verwerking van oppervlakedelfstoffen', in hoofdzaak bestemd voor bedrijfs die oppervlakedelfstoffen verwerken.

De Vlaamse Regering kan bijkomende subcategorieën van gebiedsaanduiding bepalen.

§3. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen.”

17.3. De verordenende bepaling 6.1 “Bestemming” van artikel 6 “Agrarisch gebied met ecologisch belang” van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP luidt:

“6.1. Bestemming

6.1.1

Hoofdbestemming

Het agrarisch gebied met ecologisch belang is bestemd voor:

- (1) grondgebonden agrarische activiteiten
- (2) natuurbehoud en -ontwikkeling.

6.1.2 Nevenbestemming

Naast de hoofdbestemmingen zijn volgende bestemmingen toegelaten:

- recreatie onder de vorm van zacht recreatief medegebruik;
- landschapszorg.”

17.4. Blijkens de voormelde verordenende bepaling zijn (1) grondgebonden agrarische activiteiten en (2) natuurbehoud en -ontwikkeling beide als hoofdbestemmingen te beschouwen. Beide bestemmingen blijken aldus op voet van gelijkheid te staan en de toegelaten bestemming blijkt niet “in hoofdzaak” beroepslandbouw te zijn. Met de verzoekers moet dan ook worden vastgesteld dat de categorisering van het kwestieuze bestemmingsvoorschrift als de subcategorie “agrarisch gebied”, strijdt met artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, 4°, a, VCRO, dat uitdrukkelijk bepaalt dat de subcategorie voor gebiedsaanduiding “agrarisch gebied [...] in hoofdzaak bestemd [is] voor beroepslandbouw”.

17.5. Noch het gestelde in de toelichtende bepalingen bij artikel 6.1, die geen verordenende kracht hebben, noch de verwijzing door de verwerende partijen naar het verslag aan de regering bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 of de categorisering van toepassing op de gewestpannen, vermag aan de duidelijke bewoordingen van artikel 2.2.3, § 2, tweede lid, a, VCRO afbreuk te doen.

17.6. Het *eerste middelonderdeel* is gegrond.

VI. *Omvang van de vernietiging*

Standpunt van de partijen

18.1. De tweede verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het GRUP uit elf deelgebieden bestaat en dat verzoekers' percelen in het "deelgebied nr. 3: tussen Brusselbaan, Vlezenbeeklaan, gemeentegrens en Postweg" gelegen zijn. Het belang van de verzoekers bij een vernietiging van de bestreden beslissingen dient volgens haar beperkt te worden tot dit deelgebied, dat afsplitsbaar is van de overige deelgebieden die geografisch op ruime afstand zijn gelegen van verzoekers' bedrijf. Voor de overige deelgebieden zou de overheid, ook afgezien van het deelgebied 3, dezelfde beslissing hebben genomen. Het deelgebied 3 kan worden beschouwd als een vanuit planologisch oogpunt isoleerbaar gebied.

18.2. De derde verwerende partij voert in haar memorie van antwoord aan dat verzoekers' percelen zich situeren in deelgebied 3, zodat zij slechts een belang hebben bij een eventuele vernietiging van het deelgebied 3.

18.3. De verzoekers repliceren in hun memorie van wederantwoord dat noch op de goedgekeurde grafische weergave van het GRUP, noch bij de stedenbouwkundige voorschriften een indeling is gemaakt in deelgebieden. Het bestreden GRUP heeft betrekking op het gehele grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en er kan geen afsplitsing gebeuren van een deelgebied. Mocht de Raad van State van oordeel zijn dat het GRUP toch kan ingedeeld worden in verschillende deelgebieden, dan stellen de verzoekers zich naar de wijsheid van de Raad van State te gedragen.

18.4. In hun laatste memorie verzetten de verzoekers zich tegen een beperking van de vernietiging. Zij betogen dat het GRUP "tot doel [heeft] te streven naar de realisatie van een evenwicht tussen de doelstellingen vanuit

landbouw en natuur”, wat ook uit artikel 6.1 blijkt. Het komt volgens de verzoekers aan de plannende overheid toe om een nieuwe beleidsafweging aangaande het gehele plangebied te maken.

Beoordeling

19.1. Met de tweede verwerende partij moet worden vastgesteld dat het bestreden GRUP kan worden onderverdeeld in 11 deelgebieden, waarbij verzoekers’ eigendom zich situeert in het deelgebied nr. 3, tussen de Brusselbaan, Vlezenbeeklaan, gemeentegrens en Postweg (zie randnummer 3.3). Aangenomen moet worden dat dit deelgebied van de rest van het GRUP afsplitsbaar is, zonder dat de algehele economie van het plan wordt aangetast, en dat een vernietiging beperkt tot dit deelgebied op toereikende wijze aan verzoekers’ belang tegemoetkomt.

19.2. Gelet op het voormelde, dient de vernietiging van de eerste en de tweede bestreden beslissing beperkt te worden tot het deelgebied nr. 3, gelegen tussen de Brusselbaan, Vlezenbeeklaan, gemeentegrens en Postweg.

19.3. Hiervoor is niet de onwettigheid van de derde bestreden beslissing vastgesteld. Wat die beslissing betreft, wordt het beroep verworpen.

VII. Kosten

Standpunt van de partijen

20.1. De derde verwerende partij vraagt in haar laatste memorie om de verzoekers te veroordelen tot het betalen van de basisrechtsplegingsvergoeding aan haar, nu het eerste middel als ongegrond moet worden afgewezen en zij met betrekking tot dit middel als verwerende partij werd aangeduid.

20.2. De verzoekers repliceren in hun laatste memorie dat zij als de in het gelijk gestelde partij zoals bedoeld in artikel 30/1 RvS-wet moeten worden beschouwd, en dat dit artikel “niet [kan] worden geïnterpreteerd dat een opsplitsing vereist zou zijn per middel of per bestreden besluit ter beoordeling van de in het gelijk gestelde partij”.

Beoordeling

21.1. In de concrete omstandigheden van de zaak past het om het rolrecht van het beroep tot nietigverklaring ten laste van de eerste en de tweede verwerende partij te leggen. Zij worden ook veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, ten behoeve van de verzoekers.

21.2. Terecht echter vraagt de derde verwerende partij om de verzoekers tot een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro lastens haar te veroordelen. Het beroep wordt immers niet ingewilligd in zoverre dit tegen de derde bestreden beslissing – de enige beslissing waarvoor de derde verwerende partij te dezen verantwoordelijkheid draagt en als de verwerende partij optreedt – is gericht. De derde verwerende partij dient ten aanzien van de verzoekers dan ook als de in het gelijk gestelde partij te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw van 25 september 2014 houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Open Ruimte”, en het besluit van de deputatie van de provincieraad van de provincie Vlaams-Brabant van 27 november 2014 houdende de goedkeuring van dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Open Ruimte”, in zoverre dit betrekking heeft op het deelgebied nr. 3, gelegen tussen de Brusselbaan, Vlezenbeeklaan, gemeentegrens en Postweg.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de gedeeltelijk vernietigde besluiten.

3. De eerste en de tweede verwerende partij worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De verzoekende partijen worden, elk voor de helft, veroordeeld tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de derde verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust